

יוסף ליכטנבוים

מאת מ. אונגרפלד

סטף). גולת הכותרת של עבודתו זו היא התרגום העברי ל"פאן טא" דיאיש" של אדם מיצקביץ, ש" נעתק בעברית יפה ועשירה יב" הברה ספרדית. לתרגומו זה צירף טבוא על מיצקביץ (בן 130 עמודים). כן העתיק לעברית את "חלום יצקב" לבר היפסן בצירוף מבוא. רבות פעל ל גם בתחום הבי" קורת, המסה והמונוגרפיה הספ" דותית. מיוזג של הגות ושירה היא המסה שלו, בה נמצא הרבה מן ההתרשמות האימפרסיוניסטית. בי" ניסוחו זה של מבקרי-מתפעל, הע" לה ל דמות ליוצרים רבים בספ" רחגו ובספרות העולם. יברויו זו כחובות גם המונוגרפיות שלו על שאל שרניחובסקי (תשי"ג) ועל י. ה. ברנר (תשכ"ו) ועל מיצק" ביץ, בי"א טרקי המונוגרפיה על שרניחובסקי מביא הוא את תול" דותיו ומנתח את שירתו הלירית, הבאלאדות, הפואמות, האידיליות, הסונטות, שירי הארץ, הדרמה, וכ" כוכבא, הפרוזה והתרגומים.

שקידה מרובה השקיע ל בשני הכרכים, סופרינו ממאפו עד ביא" ליק, ובהם הערכות על הסופרים ופרקים נבחרים מיצירותיהם. הוא הדין בשני הכרכים, מספרי העיר לם, בהם מסות על טופרי העיר לם מבאלזאק ועד מוטאסאן ומ" סטיבנסון עד שולחוב (תשי"ד) — תשי"ח). כהמשך להם כתב שני כרכים, "סופרי עמים" (תשי"ט), בספרו, "ספרותנו החדשה" (תשכ"ד) כתב בצורה תמציתית ומרוכזת את התפתחות השירה ר הפרוזה בספרות העברית החדשה, מראשית התהוותה ועד ימינו אלה. לא כל שכתב היה חדש ממש, אך בשיריו נמצא לא מעט חויות אוטנטיות, שזכו לביטוי לירי מוכ" הק. דרך היוו הקשה הטילה את צילה על עבודתו ובוודאי הכבי" זה עליו לא פעם להטביע את החותם האישי-המקורי על כל ש" יצא מתחת ידו.

יצר שורה היה ואת כשרונו שיר לבמה ענפים בספרותנו. ר אולם מחוץ כל שורה שלו זיכר המישור שבו.

געגועים ומאווים היו הקווים הבולטים בשירי הנעורים שלו ש" התחיל לפרסם החל משנת תרע"ג ב"הצפירה", בשבועון "העם" ר עוד. הם כונסו אח"כ במסר שיריו הראשון "בצל השעות" (תרפ"ח). בשירה לירית זה שהד" גימח את המהלך החדש בשירת

י. ליכטנבוים

דורנו, נטבעו סימני הסמלנות, האסתטית מיסודה של המשוררים המודרניים פול וורלן, סטימן גיי אורגה, ריינר מריה רילקה היוני פון הופמנסטאל. יאוש, יבדידות היו בין המוטיבים הבולטים בשיריו. אשר כונסו בקובץ "משני החופים" (תש"ד). בספר שיריו "עמרים חדשים" (תשי"ט), חר ליכטנבוים אחר מראות וחוויות, בנופי הארץ ובגופי נכר.

ספריה שלימה בה עשרות ספ" רים בשיר ובפרוזה, העביר אליי נו מספריות העולם בתרגומיו המרובים, ובין אלה משירת אשר כנו: (ניתה, שילר, הלדרלין, היי זה, ריקרדה הור, גיאורגי, הטשני סטאל, לאסקר-שילר, ורפל), משיי רח צרפה (ורלן, רימבו), משירת רוזיה (פושקין, לרמונטוב, בלוק), משירת פולין (מיצקביץ, סלובצקי, קוניפניצקה, טובים, סלוגימסקי,